

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု လျှော့ချ နိုင်ရေး အတွက် အသေးစားငွေရေးကြေးရေး အကြောင်း

Authors:
Heinz Willems - Microfinance Specialist, UNDP Myanmar
Paul Luchtenburg - Programme Specialist, UNCDF Myanmar

ကောက်နုတ်ချက်

ယခုအခါ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး (Microfinance) သည် ကမ္ဘာ့အစိုးရအဖွဲ့တွင် သိသာထင်ရှားလာနေသည့် ကိစ္စရပ် တစ်ခု ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပုံမှန် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများ ပေးနေသည့် အဖွဲ့အစည်းများကို လက်လှမ်းမမီသည့် ဆင်းရဲသား ပြည်သူများနှင့် ဝင်ငွေနည်းသည့် ပြည်သူများအတွက် ထိုငွေကြေး ဝန်ဆောင်မှုသည် ထိရောက်မှု ရှိသည့် နည်းလမ်းဖြစ်လာပါသည်။ များမကြာလှ သော နှစ်များ အတွင်းတွင် ပြည်သူ အားလုံး ပါဝင် နိုင်သည့် ငွေရေးကြေးရေးကဏ္ဍ (Financial Inclusion) ဟူသည့် အယူအဆ ကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လက်ခံလာခဲ့ပြီးနောက် ဝန်ဆောင်မှုအများစုကို မခံစားရသည့် ပြည်သူလူထုများအတွက် ငွေကြေးဆိုင်ရာဝန်ဆောင်မှုကဲ့သို့ ဝန်ဆောင်မှုသာမက အခြား ဝန်ဆောင်မှု အများအပြားကိုလည်း လုပ်ဆောင်ပေးရန် လိုအပ် ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုလာကြပါသည်။ ထိုသို့ ဝန်ဆောင်မှု ပေးရာတွင် ချေးငွေ နှင့် ငွေစုဆောင်းပေးခြင်းသာ မကဘဲ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် မိမိတို့၏ ငွေကြေး ကို ထိထိ ရောက်ရောက် စီမံခန့်ခွဲတတ်လာစေရန် လုပ်ဆောင်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်းအားဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါး သူများသည် အကြောင်းကိစ္စ တစ်စုံတစ်ရာ အတွက် လိုအပ် လာလျှင် အကျိုးရှိစွာအသုံးပြုနိုင်မည့် ငွေကြေးပမာဏ အများအပြားကို သုံးစွဲခွင့်ရှိလာပါသည်။ ထိုသို့သုံးစွဲခွင့်ရရန် နည်းလမ်းများထဲမှ တစ်ခု မှာ ငွေချေးစာချုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ထားမှသာ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ဝန်ဆောင်မှု ပေးသည့် အဖွဲ့အစည်းများ (MFIs) တွင် လုံခြုံစိတ်ချရစေသည့် အာမခံ ပစ္စည်း မယူထားခြင်း (သို့) ငွေချေးယူသူ နှင့် ဆိုင်သည့် အချက်အလက်များကို ကောင်းစွာ မသိရှိထားခြင်း တို့ကြောင့် ဖြစ်လာ နိုင်သည့် ဆုံးရှုံးမှုများကို တားဆီးကန့်သတ် ပြီးသား

ဖြစ်သွား ပါမည်။ အဓိကကျ သည့် နည်းစနစ်သစ် တစ်ခုမှာ ဝိုင်းကြီးချုပ် စနစ်ဖြင့် ချေးငွားပေးသည့် နည်းစနစ်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ စာချုပ်ကို အသက်ဝင်လာစေနိုင်သည့် ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်း၏ ဖိအားပေးတိုက်တွန်းမှုကို အသုံးချနိုင်ပါမည်။ ချေးငွေကို အသေအချာ ပြန်ဆပ်ရန် တွန်းအားပေးနိုင်သည့် အရေးကြီးသည့် နောက်အချက်တစ်ချက်မှာ ချေးငွေများနှင့် ဝန်ဆောင်မှု များကို ထပ်မံပေးအပ် ပါမည်ဆိုသည့် ကတိပေး ခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းတွင် အဓိကထား စဉ်းစား ကြသည့် အခြေခံမူဝါဒ နှစ်ရပ်မှာ လက်လှမ်းမီစေခြင်း (ငွေချေး ငွားသူ အရေအတွက်ကို ဆိုလိုခြင်း) နှင့် ရေရှည် တည်တံ့ ခိုင်မြဲခြင်း (MFI အဖွဲ့များ ကျခံနိုင်သည့် ကုန်ကျစရိတ် အတိုင်း အတာကို ဆိုလိုခြင်း) တို့ဖြစ်သည်။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ဝန်ဆောင်မှုပေးသည့် အဖွဲ့အစည်းများ (MFI) များ အနေဖြင့် အခြား ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုပေးနေသည့် လုပ်ငန်းများထက် နှုန်းထားကို တိုးမြှင့်ကောက်ခံမှသာ ရေရှည်တည်တံ့နိုင်ပါမည်။ သို့သော် ပုဂ္ဂလိက ငွေတိုးချေးစားသူများ ရယူနေသည့် နှုန်းထား ထက် များစွာ သက်သာမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဆင်းရဲသား မိသားစုများ အတွက် ချေးငွေလိုအပ်လာလျှင် အသေးစား ငွေရေး ကြေးရေးသည်သာ အဓိက ရွေးချယ်စရာဖြစ်နေပါမည်။ အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးသည် ဆင်းရဲမှုလျှော့ချရေး တွင် ထူးခြားသည့် သက်ရောက်မှုများရှိနေပါသည်ဟု မျက်မြင် သက်သေအထောက်အထားများဖြင့် ဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသေးပါ။ သို့သော် စစ်မှန်သည့် ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုများကို ချောချော မောမော အသုံးပြုနိုင်လာစေခြင်း၊ ဖြစ်လာမည့် ဘေးအန္တရာယ် များကို အကောင်းဆုံးကာကွယ်နိုင်ခြင်းအားဖြင့် ဆင်းရဲသား ပြည်သူများ၏ ဘဝများကို လုံခြုံစိတ်ချသည့် ဘဝများအဖြစ် ဖန်တီး နိုင်ကြောင်း သက်သေသာဓက များရှိနေပြီဖြစ်သည်။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး သည် အမျိုးသမီးများ ၏ ဘဝ မြှင့်တင်ရေးကိုလည်း များစွာ အထောက်အကူပြုနေပါသည်။ အမျိုးသမီးများသည် တန်ဖိုးကြီး ပစ္စည်းများကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိလာရုံမက မိသားစုအတွင်း နှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ၎င်းတို့၏ အခန်းကဏ္ဍကို မြှင့်တင်လာနိုင် ပါသည်။ သို့သော် မိမိတို့ချေးထားသည့် ငွေကို ပြန်ဆပ်ရန် တာဝန် တစ်ခုရှိလာသည့် အတွက် အမျိုးသမီးများ တွင် အခက် အခဲ များရှိလာနိုင်ပါသည်။

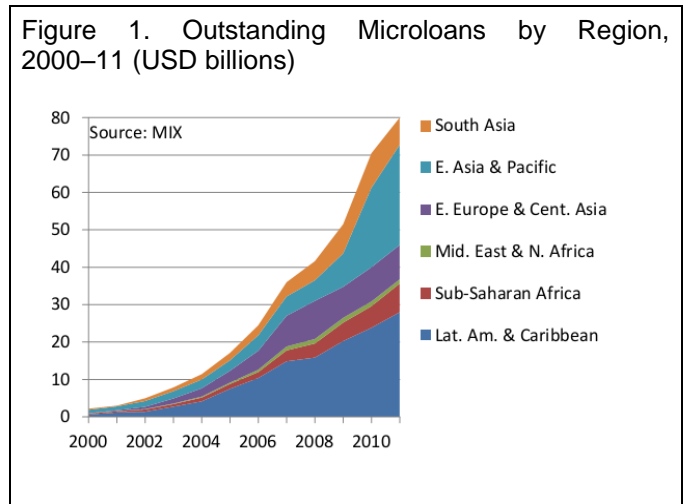
မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ သည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေကို အသက်သွင်း ခဲ့ခြင်းကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အသေးစားငွေရေးကြေးရေး၏ အခန်း ကဏ္ဍသည် တဟုန်ထိုး တိုးတက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး ဝန်ဆောင်မှုပေးသည့် အဖွဲ့အစည်း များသည် နိုင်ငံငွေကြေးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းများအကြားတွင် အခန်း ကဏ္ဍငယ် အဖြစ်သာ ရပ်တည်နိုင်သေးသည်။ ငွေရေး ကြေးရေး ဆိုင်ရာဝန်ဆောင်မှုများတွင် လူတန်းစား အစုံအလင် ပါဝင် နိုင်ခြင်းမရှိသေးပါ။ ယခုလက်ရှိ ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုများကို အရွယ်ရောက်ပြီးသူ ၃၀% ကသာ အသုံးပြုနေခြင်းဖြစ်သည်။ ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုကို ကျေးလက်နေပြည်သူများ က ၅၃% ခန့် အသုံးပြုနေပြီး မြို့နေပြည်သူများက ၄၅% သာ အသုံးပြုနေ သဖြင့် ကျေးလက်နေပြည်သူများက ဝန်ဆောင်မှုကို ပိုမို အသုံးပြု နေသည်ဖြစ်ရာ သာမန် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများတွင် ဖြစ်နေသည့် အခြေ အနေနှင့် ဖီလာဆန့်ကျင်နေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေသည် အခြေခံမူဘောင် သတ်မှတ် ချက်ကို အထောက်အကူပြုနေသော်လည်း အချို့သော စည်းမျဉ်း သတ်မှတ်ချက်များကြောင့် အဓိက ဦးစားပေးကဏ္ဍများဖြစ်သည့် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ကျေးလက် ဒေသများ သို့ ချေးငွေ ရောက်ရှိနိုင်ရန် အတားအဆီးဖြစ်နေနိုင်ပါသည်။ (အတိုးနှုန်း ကန့်သတ်ချက်၊ ချေးငွေပမာဏကန့်သတ်ချက်၊ ရင်းနှီးငွေ ရရှိနိုင်ခြင်း စသည့် အချက်များ)။ ဤအခန်းကဏ္ဍကို မြှင့်တင်နိုင်ရန် မူဝါဒများ ချမှတ်ခြင်း၊ စွမ်းဆောင်ရည်မြှင့် တင်ခြင်းများ၊ ရင်းနှီးငွေအတွက် မက်လုံးပေးခြင်း၊ သုတေသန နှင့် သတင်း အချက်အလက်များ စုဆောင်းခြင်း စသည်တို့ကို ဦးဆောင်ပေး လုပ်ဆောင်သင့် ပါသည်။ နိုင်ငံ၏ ကဏ္ဍရပ်အသီးသီးကိုအသေအချာတိုင်းတာရင်း တစ်ချိန်တည်းတွင် မြန်မာနိုင်ငံ ၌ ပြည်သူ့အားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေရေးကြေးရေး ကဏ္ဍဖြစ်စေရန် တိုးမြှင့်လုပ်ဆောင်ပေးပါက ဆင်းရဲမှု လျော့ချရေးကို တစ်နိုင်ငံလုံး အတိုင်းအတာဖြင့် လုပ်ဆောင် နိုင်လာပါလိမ့်မည်။

၁. နိဒါန်း

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအများအပြားရှိ ဝင်ငွေနည်းသည့် ပြည်သူများနှင့် ဆင်းရဲသားပြည်သူများ တွေ့ကြုံရသည့် အဓိက အတားအဆီးကြီး တစ်ခုမှာ ရင်းနှီးငွေ မရရှိနိုင်ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အဆင့်မြင့် ငွေကြေး ဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှု များကို မဆိုထားနှင့်

ငွေစုဆောင်းရန် ဘဏ်ငွေစုစာရင်း ပင်မရှိတတ်ကြချေ။ အမြတ် အစွန်း အဓိကထားသည့် ဘဏ်များနှင့် ငွေကြေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်း အများစုသည်လည်း ဈေးကွက်ရှိ အမြတ်အစွန်း ပိုရနိုင်ချေ ရှိသည့် ကဏ္ဍများနှင့် အထက်တန်း အလွှာများကိုသာ အလေးထားသည့် အတွက် ဝင်ငွေနည်းသူများကို ငွေထုတ်ချေး ပေးလေ့ မရှိကြပါ။ အခြားသော အခက်အခဲများမှာ ပမာဏ များသည့် ထုတ်ချေးငွေထက် ပမာဏ နည်းသည့် ထုတ်ချေးငွေ အတွက် လုပ်ငန်းကုန်ကျစရိတ် ပိုမိုများပြားနေခြင်းနှင့် ငွေချေးသူ တစ်ဦးချင်းစီ၏ မှန်ကန် စိတ်ချရသည့် သတင်း အချက်အလက် များ ရှိမနေခြင်း တို့ဖြစ်ပါသည်။ တရားဝင် ငွေကြေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့များမှ ချေးငွေ ထုတ်ပေးနိုင်ရန် တောင်းဆိုလေ့ရှိသည့် အပေါင် ပစ္စည်းမျိုးလည်း သူတို့တွင် မရှိကြပါ။ ထိုသို့သော ပြဿနာ များအတွက် အသေးစားချေးငွေ လုပ်ငန်းသည် အဖြေ တစ်ခုဖြစ်လာသည်။ ဤစနစ်ကြောင့် ဆင်းရဲသား ပြည်သူများ သည်လည်း ပမာဏ နည်းပါသည့် ထုတ်ချေးငွေများ ရရှိလာပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်များကို ထိရောက်စွာ လုပ်ကိုင်လာနိုင်သည်ကို ကမ္ဘာ့နှင့်အဝှမ်းတွင် လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်များကစကာ သိရှိ လာခဲ့ကြပါသည်။ (ပုံ-၁ ကို ရှု)

ပုံ-၁။ ၂၀၀၀-၂၀၁၁ ခုနှစ်များ အတွင်း အသေးစားချေးငွေ လုပ်ငန်း

တိုးတက်ကောင်းမွန်လာပုံ ကို ဒေသဝန်းကျင်အလိုက် ပြထားခြင်း။

သို့သော်လည်း ချေးငွေတစ်ခုတည်းဖြင့် မလုံလောက် သေးပေ။ သင့်လျော်သည့် ဝန်ဆောင်မှုများကို မရရှိ ကြသည့် ပြည်သူလူထု ၏ လူမှုဘဝ ဖူလုံရေးအတွက် ပိုမို ကျယ်ပြန့်များပြားသည့် ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုများ (ချေးငွေ၊ စုဆောင်းငွေ၊ ငွေလွှဲပို့ပေးခြင်း၊ အီလက်ထရောနစ် စနစ်ဖြင့် ငွေပေးချေခြင်း၊ အာမခံကြေး) စသည်တို့ကို လိုအပ်ကြောင်း ကြံတွေ့ခဲ့ရသည့် အတွေ့အကြုံ များက ပြောပြနေပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင် မိမိတို့ ၏ ငွေကြေး ကိစ္စရပ်များကို ထိထိရောက်ရောက် စီမံနိုင်ခြင်း။

ကျရောက်လာသည့် သေးအန္တရာယ်များကို ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်း၊ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးမှု၏ အရင်းအမြစ်များကို ရရှိခြင်းနှင့် အချိန်ကြာလာသည့်အခါ ငွေကြေးကြွယ်ဝလာနိုင်ခြင်း တို့ကို ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံမှ သိလာရသည်မှာ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသူများက ထိုသို့သော ငွေကြေး ဝန်ဆောင်မှုများအတွက် ငွေကုန်ကျခံလိုကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယခင် ယုံကြည်ခဲ့ကြသည့်များနှင့် ဆန့်ကျင်သည့် နောက်အချက်တစ်ခုမှာ ဆင်းရဲသားပြည်သူများသည် ငွေကြေး စုဆောင်းတတ်ကြပါသည်။ သို့သော် သမားရိုးကျနည်းစနစ်များဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ဝတ္ထုပစ္စည်းများ(ဥပမာ- တိရစ္ဆာန်၊ ကျောက်မျက်ရတနာ စသည်တို့) ဝယ်ယူခြင်းနည်းလမ်းဖြင့် စုဆောင်း ကြပါသည်။ သို့သော် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများသည် အခိုးခံရနိုင်ခြင်း၊ ပျောက်ရှု သွားနိုင်ခြင်းနှင့် တိရစ္ဆာန်များသည်လည်း သေဆုံးနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ထိုနည်းလမ်းများသည် အန္တရာယ်များလှသည်။ ထို့ကြောင့် စုဆောင်းထားသည့် ငွေကြေးများကို ဘဏ်ငွေစာရင်းတွင် ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြင့် ပိုမို လုံခြုံစိတ်ချရနိုင်ပေသည်။

ပြည်သူအားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေး ဆိုင်ရာ အယူအဆသည် ပိုမိုကျယ်ပြန့် ဖြစ်ထွန်းလာသည့် ငွေကြေးစနစ်ကို ကြည့်သည့် အမြင်တစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ပြည်သူအားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးစနစ်ဆိုသည်မှာ ဝင်ငွေနည်းသည့် အိမ်ထောင်မိသားစုများနှင့် အသေးစား၊ အလတ်စားလုပ်ငန်းများကို တရားဝင်မဟုတ်သည့် နည်းလမ်းများကို အသုံးမပြုစေတော့ဘဲ ယခုလက်ရှိ ငွေရေးကြေးရေးစနစ်တွင် အပြည့်အဝ ပါဝင်လာစေနိုင်ရန် ထောက်ပံ့ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဆင်းရဲသားပြည်သူလူထုနှင့် ဝင်ငွေနည်းသူများ၏ လိုအပ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီနိုင်သည့် ငွေကြေး ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများကို ၎င်းတို့ထံ အရောက် ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းဖြင့် ဝယ်ယူလည်း တတ်နိုင်၊ ရောင်းသူလည်း အကျိုးဖြစ်သည့် အခြေအနေမျိုးကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤထုတ်ပြန်ချက် အကျဉ်းချုပ်တွင် အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးကို ပြည်သူအားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးစနစ် တစ်ခု ဖန်တီးပေးနိုင်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခု အဖြစ် ရှုမြင်ထားပါသည်။

၂။ နည်းစနစ်

ဆင်းရဲသားပြည်သူလူထု တွေ့ကြုံရတတ်သည့် ပြဿနာ တစ်ခုမှာ ဝင်ငွေ နည်းပါးခြင်း၊ ပုံမှန်ဝင်ငွေမရှိခြင်း နှင့် ဝင်ငွေရရန် မသေချာခြင်း စသည်တို့ကြောင့် အကျိုးရှိရှိအသုံးချ နိုင်မည့် ငွေကြေးပမာဏ မရှိကြခြင်းဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာဆောင်၊ အိမ်တွင်းလုပ်ငန်း၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တို့ကဲ့သို့ ငွေကြေး

ပမာဏ အများအပြား လိုအပ်လာနိုင်သည့် ကိစ္စရပ်များ၊ အရေးပေါ် အခြေအနေများ (သို့) မိမိတို့၏ နေ့စဉ် လိုအပ်ချက်များကို ဝင်ငွေရရှိလာမှသာမဟုတ်ပဲ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မပျက်မကွက် ဖြည့်ဆည်း ပေးနိုင်ရန် အတွက် ထိုငွေကြေးပမာဏ လိုအပ်ပါသည်။

ငွေတစ်လုံးတစ်ခဲတည်း ရရှိနိုင်သည့် နည်းလမ်း နှစ်သွယ်မှာ ငွေစုဆောင်းခြင်း နှင့် အခြား ငွေအရင်းအမြစ်ရှာခြင်းဖြစ်သည်။ ငွေကို ပုံမှန် စုဆောင်းသည့်နည်းလမ်းဖြင့် စုဆောင်းပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အခြားငွေအရင်းအမြစ်ကို ချေးငှားခြင်းဖြင့် ရယူရပါမည်။ ချေးငွေကို ပြန်ပေးဆပ်နိုင်ရန် မည်မျှ ငွေစုဆောင်းထားနိုင်သနည်း ဟူသည့် အချက်အပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။ ဤနည်းလမ်း နှစ်သွယ်၏ ကွဲပြားချက်မှာ ကာလအတန်ကြာ စုဆောင်းပြီးမှသာ ရနိုင်မည့် ငွေကို စုဆောင်း၍ မပြီးခင်ကပင် ရရှိနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အသေးစားငွေရေးကြေးရေး၏ ပုံမှန်စံသတ်မှတ်ချက်များအရ ဆိုလျှင် တစ်ပေါင်းတည်းရရှိလာသည့် ငွေကို ရင်းနှီးမြုပ်နှံမည့် လုပ်ငန်းအတွက် အသုံးပြုလိုက်ပြီး ထိုလုပ်ငန်းမှ ပြန်လည် ရရှိလာသည့် ငွေအားဖြင့် ပြန်ပေးချေရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် လက်တွေ့တွင်မူ အသေးစားငွေရေးကြေးရေးလုပ်ငန်း၏ အရစ်ကျပြန်လည် ပေးချေမှုများကို လုပ်ခ ဝင်ငွေ၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဝင်ငွေ နှင့် အိမ်ထောင်မိသားစုများထံမှ ရနိုင်သည့် အခြားမည်သည့် ငွေကြေးမျိုး မဆိုဖြင့်သာ ပြန်လည်ပေးချေနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်းမှ အပတ်စဉ် ပြန်လည်ပေးချေရန်သတ်မှတ်ထားသည့် အရစ်ကျပေးသည့် ပုံစံနှင့် ရင်းနှီးမြုပ်နှံထားသည့် လုပ်ငန်းမှ ရသည့် ဝင်ငွေတို့ အကြား ကိုက်ညီမှု မရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အချို့သော ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုများသည် ချေးငွေပြန်ပေးရမည့် ကာလ ရောက်ရှိသည့်တိုင် ဝင်ငွေမရရှိနိုင်သေးသည့် အခြေအနေများလည်း ရှိသည်။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ကိုင်နေသည့် အဖွဲ့များ (MFI) က လည်း ထိုအချက်ကြောင့် စီးပွားဖြစ်လုပ်ငန်း တစ်ခုကို ချေးငွေထုတ်ချေးခြင်းထက် ဝင်ငွေလည်ပတ်မှု ရှိနေသည့် အိမ်ထောင်စုများကိုသာ အကျိုးရှိရှိ ငွေထုတ်ချေးနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အသေးစားငွေရေးကြေးရေး၏ အသက်သွေးကြောသည် ချေးငွေစာချုပ်များကို ပိုမိုတိုးတက် ကောင်းမွန်အောင် ဖန်တီးခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ အသေးစားငွေရေးကြေးရေးကို လုပ်ဆောင်နေသည့် အဖွဲ့အစည်းများတွင် ငွေချေးသူနှင့် ဆိုင်သည့် အချက်အလက် ကောင်းများမရှိခြင်း၊ လုံခြုံစိတ်ချရစေရန် အာမခံပစ္စည်း ယူမထားနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်လာမည့် ဆုံးရှုံးမှုများကို ကန့်သတ် တားဆီးပြီး ဖြစ်ပါမည်။

ထပ်မံတွေ့ကြုံရနိုင်သည့် ပြဿနာတစ်ရပ်မှာ ကိုယ့်ကျင့်တရားကို လျစ်လျူရှုခြင်းဖြစ်သည်။ ငွေထုတ်ချေးသူကို ငွေပြန်လည် ပေးချေ လာစေရန် တိုက်တွန်းမည့် ဆွဲဆောင်မှုများ မရှိတော့သည့် အခါ တွင် ထိုသို့ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ အာမခံအဖြစ်ထားရမည့် အပေါင် ပစ္စည်းကို ပြန်လည်ရွေးယူစရာ မလိုသည့်အခါတွင် ငွေချေးယူ သူသည် မိုက်ရူးရဲဆန်သည့် အန္တရာယ်လမ်းကိုသာ ရွေးရန် ဝန်မလေးတော့ပေ။ အခြားပြဿနာတစ်ရပ်မှာ ကောင်းကျိုးမပေး သည့် ရွေးချယ်မှုမျိုးဖြစ်သည်။ အာမခံထားစရာ အပေါင်ပစ္စည်း မရှိသည့် ငွေချေးယူသူ အများစုမှာ ငွေပြန်ဆပ်ရန် မသေချာသည့် သူများ ဖြစ်နေတတ်သည်။

ထိုသို့သော ပြဿနာရပ်များကို ဖြေရှင်းရန် အသေးစား ငွေရေး ကြေးရေး လုပ်ကိုင်သည့် အဖွဲ့များ(MFI) အနေဖြင့် ငွေထုတ်ချေး သွားသည့်သူများ၏ ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းထိရောက်အောင် စိစစ်ခြင်း နှင့် စောင့်ကြည့် လေ့လာခြင်းတို့ကို ငွေကုန်ကြေးကျခံ၍ လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်လာပါသည်။ ဖြေရှင်းသည့် နည်းလမ်း တစ်ခုမှာ ဝိုင်းကြီးချုပ်စနစ်ဖြင့် ငွေချေးခြင်းဖြစ်ပြီး ယင်းစနစ်မှာ ဒေသတစ်ခုအတွင်း နေထိုင်ကြသူများကို တစ်ဦးစီ အတွက် ချေးငွေများ ထုတ်ချေးပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ၎င်းတို့ အားလုံးသည် ငွေအတူချေးယူကြသည့် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးချင်းစီ အတွက် ဥပဒေကြောင်းအရ တာဝန်ရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဝိုင်းကြီးချုပ် စနစ်ဖြင့် ငွေချေးသူတိုင်းသည် ၎င်းတို့နှင့် ငွေအတူချေးသွားသည့် အိမ်နီးချင်းများ၏ အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိနေနိုင်သည် ဖြစ်ရာ ထိုအချက်ကို အသုံးပြု၍ အချင်းချင်း ထိန်းကွပ်စေခြင်းကို ငွေချေး စာချုပ်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအဖြစ် ထည့်သွင်း ဆောင်ရွက် စေခြင်းဖြစ်ပြီး ဤနည်းလမ်းမျိုးကို ဘဏ်များတွင် မတွေ့ရနိုင်ပေ။

ချေးငွေယူပြီးနောက် ငွေပြန်ဆပ်လာစေမည့် အဓိက နည်းလမ်း နောက်တစ်ခုမှာ ငွေပြန်ဆပ်ပါက နောက်ပိုင်းတွင် ပိုများသည့် ချေးငွေ ထုတ်ချေးနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးခြင်းနှင့် ငွေပြန် မဆပ်ပါက ငွေထုတ်ချေးတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း သတိပေး ခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေးလုပ်ကိုင်သည့် လုပ်ငန်းများသည် ငွေလာရောက်ချေးယူသူများနှင့် လုပ်ငန်း လုပ်ရာတွင် အကောင်းဆုံး စံနှုန်းထားများနှင့် ပွင့်လင်းမြင်သာမှု ရှိစေခြင်းဖြင့် ဒေသများတွင် ငွေရေးကြေးရေး ဝန်ဆောင်မှု ပေးနေသည့် အဖွဲ့များအပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချ အားထားလာ ကြကာ ငွေချေးယူသူများက ယင်းအဖွဲ့များ၏ ဆောင်ရွက်မှု လုပ်ငန်း စဉ်များအပေါ် ပိုမိုယုံကြည်မှုဖြစ်လာစေပါသည်။

ဇယား ၁ - အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ၏ သမိုင်းအကျဉ်း နှင့် ပြည်သူ့အားလုံး ပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးစနစ် အယူအဆ အဖြစ်တိုးတက် ပြောင်းလဲလာပုံ

၁၉၇၀ နှစ်များ
 • လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍ အတွက် ချေးငွေ များကို ထောက်ပံ့ပေးခဲ့ပြီး ဆင်းရဲမှု လျော့ချရေးကို ရှေးရှု ခဲ့သော်လည်း ဆုံးရှုံးမှုများစွာသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။
 • Grameen ဘဏ်သည် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်မှ နွမ်းပါးသူများအတွက် ဘဏ်လုပ်ငန်း ဝန်ဆောင်မှုများကို စတင်ပေးအပ်ခဲ့ နိုင်သည်။

၁၉၈၀ နှစ်များ
 • ငွေရေးကြေးရေးစနစ်များ အပေါ်အမြင်များ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာပြီး ချေးငွေ ထောက်ပံ့ ပေးသည့် ပုံစံမှ စီးပွားဖြစ် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှု ပေးသည့် ပုံစံသို့ ပြောင်းလဲလာသည်။
 • အသေးစားငွေရေးကြေးရေး အဖွဲ့များသည်လည်း ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲ စေရန် ပို၍ စီးပွားရေးဆန်သည့် လုပ်ငန်းများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားပြီးနောက် ကုန်ကျ စရိတ်များ ကာမိစေရန် ဈေးနှုန်းသတ်မှတ်၍ ပေးဆောင်စေခြင်း၊ ငွေချေးသူများ ငွေပြန်ဆပ်ရန် ကြီးကြပ်လာခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်လာကြသည်။
 • အသေးစားငွေရေးကြေးရေးဖြင့် လူများစွာကို ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုအတွက် လက်လှမ်းမီ စေ၍ အကျိုးရှိစေနိုင်သည်ကို သိရှိလာခဲ့သည်။

၁၉၉၀ နှစ်များ
 • ဆင်းရဲသားပြည်သူများသည် ငွေချေးငှားခြင်းထက် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှု အမျိုးမျိုးကို လိုအပ်ကြကြောင်းသိလာသဖြင့် အသေးစားချေးငွေလုပ်ငန်းမှ အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းလာသည်။
 • အသေးစားငွေရေးကြေးရေးသည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးအဖြစ် စတင်ပြောင်းလဲ တိုးတက်လာသည်။
 • လိုင်စင်ရ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်းများအတွက် သင့်တော် ကောင်းမွန်သည့် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့် ကြီးကြပ်မှု များတိုးတက်လာသည်။
 • အသေးစားငွေရေးကြေးရေးလုပ်ကိုင်သည့် အဖွဲ့များကို စောင့်ကြည့် အကဲဖြတ် သည့် အဖွဲ့များလည်း စတင် ပေါ်ပေါက်လာသည်။
 • စီးပွားဖြစ် အသေးစားငွေရေးကြေးရေးကို အကောင်းဆုံး လည်ပတ် လုပ်ဆောင် နိုင်ရန်နှင့် ၎င်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် သတင်းအချက်အလက်များကို ဖြန့်ဖြူးနိုင် စေရန် နိုင်ငံတကာမှ အသေးစားငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင် များ၏ ကွန်ရက်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

၂၀၀၀ ခုနှစ်များ
 • ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှုဆိုင်ရာ ရန်ပုံငွေများ၊ စီးပွားဖြစ် ဘဏ်လုပ်ငန်းများ၊ MFI IPOs များဖြင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုကို ပိုအလေးထားလာသည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီး ဖြစ်လာသည်။
 • အသေးစားအာမခံခြင်း၊ ငွေလွှဲပိုပေးခြင်း၊ အိမ်တိုင်ရာရောက် ချေးငွေပေးခြင်း၊ မိုဘိုင်းဖုန်း ဘဏ်စနစ် စသည်တို့ဖြင့် လုပ်ငန်း အမျိုးအစားများ ပိုမိုတိုးတက် လာသည်။
 • လူတန်းစားအားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးစနစ်ဆိုင်ရာ အယူအဆ ဖြစ်ထွန်း လာပြီး ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများကို လက်လီရောင်းချပေးသူများ၊ အလယ်အလတ် အဆင့်ရှိသည့် ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခြေခံ အဆောက်အအုံများ နှင့် နိုင်ငံတကာအဆင့်ရှိ မူဘောင်ချမှတ်ခြင်းများရှိလာကြသည်။
 • ၂၀၀၅ - ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ ၏ အသေးစားချေးငွေနှစ်အဖြစ်သတ်မှတ်ခံရသည်။
 • ၂၀၀၆ Grameen ဘဏ် နှင့် Professor Yunus တို့ နိုဘယ်လ်ဆု ပူးတွဲ ချီးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရ သည်။

၃။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး၏ အဓိက အခြေခံ အယူအဆ

အသေးစားငွေရေးကြေးရေးကို လုပ်ကိုင်ကြသည့်အဖွဲ့များ (နှင့် ယင်းတို့ကို ငွေကြေး ထောက်ပံ့သည့်အဖွဲ့များ) များသောအားဖြင့် အာရုံစိုက်တတ်ကြသည့် အဓိက အခြေခံမူနှစ်ရပ်မှာ လက်လှမ်းမီ ရေး နှင့် ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး တို့ဖြစ်သည်။

လက်လှမ်းမီရေးဟုဆိုရာတွင် လုပ်ငန်း၏ ပမာဏနှင့် မည်ရွေ့မည်မျှ လက်လှမ်းမီနိုင်သည်ကို ရည်ညွှန်း ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ လူပေါင်းမည်မျှငွေချေးကြသည်ကို ကြည့်ခြင်းသည် လုပ်ငန်း ကျယ်ပြန့်မှုကို ကြည့်ခြင်းဖြစ်ပြီး ထို ငွေချေးသူတို့၏ ဆင်းရဲမှု အတိုင်းအတာ မည်မျှရှိသည်ကို ကြည့်ခြင်းသည် လက်လှမ်းမီမှု အတိမ်အနက်ကို ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ အသေးစား ငွေရေး ကြေးရေး လုပ်ကိုင်သည့် အဖွဲ့ (MFI) အများစုသည် ပိုမို၍ ကျယ်ပြန့်စွာနှင့် နက်ရှိုင်းစွာ လက်လှမ်းမီနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ကြ ပါသည်။ ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးဟု ဆိုရာတွင် အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးလုပ်ကိုင်နေသည့် အဖွဲ့များက ၎င်းတို့၏ ကုန်ကျ စရိတ်များကို မည်မျှ ကာမိကြသနည်း ဆိုသည်ကို တိုင်းတာခြင်း ဖြစ်ပြီး ယင်းအတွက် အဆင့်သတ်မှတ်ချက် သုံးဆင့်ရှိပါသည်။

- အဆင့် (၁) - အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး လုပ်ကိုင် နေသည့် အဖွဲ့သည် အများအားဖြင့် ထောက်ပံ့ကြေးများဖြင့်သာ ရပ်တည် နေရလျှင် ရေရှည် မရပ်တည်နိုင်ပါ။
- အဆင့် (၂) - အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး အဖွဲ့များသည် ငွေရေးကြေးရေးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်း၏ လည်ပတ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်စရိတ်များဖြစ်ကြသည့် လစာ၊ အထွေထွေ သုံးစရိတ်၊ စီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာ ကုန်ကျစရိတ်၊ လုပ်ငန်း၏ ပုံသေရပိုင်ခွင့် ပစ္စည်းများ၏ တန်ဖိုးလျော့လျာထားစရိတ်၊ ကြွေးဆုံး စသည် တို့ကို အတိုးဝင်ငွေ နှင့် အခြားဝင်ငွေများဖြင့် ထိန်းထားနိုင်ပြီး မိမိဘာသာ လုပ်ငန်း လည်ပတ် ရပ်တည်နိုင်သည့် အခြေအနေ ဖြစ်သည်။
- အဆင့် (၃) - အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ကိုင်သည့် အဖွဲ့များသည် ၎င်းတို့ရသည့် ဝင်ငွေများဖြင့် လုပ်ငန်းလည်ပတ် မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုအတွက် ကျခံရသော ကုန်ကျစရိတ် သာမက အတိုးပေးရငွေ အပါအဝင် အခြားဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာ ကုန်ကျ စရိတ်များကိုပါ ကာမိသည်ဆိုလျှင် ထိုလုပ်ငန်းသည် အပြည့် အဝ လုံလောက်စွာ လည်ပတ်နေသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး လုပ်ကိုင်သည့်အဖွဲ့များသည် လုပ်ငန်းတွင် လုံလုံလောက်လောက် ရပ်တည်နိုင်ရန် အတွက် မိမိတို့လုပ်ငန်း ကုန်ကျစရိတ်များကို ကာမိနိုင်လောက်သည့် ပမာဏရှိသည့် အတိုးနှုန်းထားကို ကောက်ခံရပါမည်။ သို့သော် ယင်းလုပ်ငန်းကို ဝေဖန်ကြသူများက ထိုအတိုးနှုန်းများသည် အလွန်မြင့်နေသည်ဟု ထောက်ပြဝေဖန်တတ်ကြသည်။ သို့သော် အိမ်တိုင်ရာရောက် ဝန်ဆောင်မှုပေးနေသည့် အသေးစားငွေကြေး ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ၏ လည်ပတ်မှုစရိတ် များတတ်သည်ကို သတိချပ်သင့်သည်။ ထို့ပြင် ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးသည် လည်း ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားရမည့် အရာမဟုတ်ပေ။

ကန့်သတ်ချက်များရှိသည်မှာ မှန်သော်လည်း ရေရှည် တည်တံ့ ခိုင်မြဲသည့် MFI အဖွဲ့များသည် အလှူငွေများ၏ ရန်ပုံငွေ အထောက်အပံ့ မယူပဲ အမှီအခို ကင်းကင်းရပ်တည် နိုင်ကြပြီး ပမာဏပိုများသည့် ရင်းနှီးငွေကို ဘဏ်များထံမှ ချေးခြင်း၊ ပစ္စည်း များကို ပေါင်နံရင်းနှီးခြင်း စသည့် နည်းလမ်းများဖြင့် ရရှိနိုင်ကြပြီး လုပ်ငန်း တိုးချဲ့ လုပ်ကိုင်နိုင်ကြပေမည်။ ရေရှည်တွင် ငွေချေးယူ သူများ တတ်နိုင်သည့် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများကို ဆက်လက်ပေးနိုင်သည့် အနေအထားတွင် ရှိနေခြင်းကို ရေရှည် တည်တံ့ခိုင်မြဲနိုင်သည့် MFI အဖွဲ့၏ တန်ဖိုးအဖြစ် ငွေချေးယူသူ များက စဉ်းစားကြသည်။

ထို့ပြင် အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ အတိုးနှုန်းများကို ဘဏ်များ၊ အခြားငွေကြေးဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၏ အတိုးနှုန်း များနှင့် မှားယွင်း နှိုင်းယှဉ်တတ်ကြပါသည်။ ဖော်ပြပြီးသည့် အတိုင်း ဆင်းရဲသားပြည်သူလူထုသည် အဆိုပါ ငွေကြေး လုပ်ငန်း များသို့ လက်လှမ်းမမီကြပါ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ လက်လှမ်းမီသည် ငွေတိုးချေးစားသူများကိုသာ ချဉ်းကပ်ကြလေ့ရှိသည်။ ငွေတိုးချေး စားသူများက ကောက်ခံသည့် အတိုးနှုန်းများသည် အများအားဖြင့် MFI များ ၏ အတိုးနှုန်းများထက် အဆမတန် များပြားနေတတ် ပါသည်။

၄။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ၏ ရိုက်ခတ်မှု

တိုးတက်များပြားလာနေသည့် အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်းများသည် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများကို ကျယ်ပြန့် စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်လာပြီး ငွေချေးယူသူ အရေအတွက်လည်း ပိုမို များပြားလာသည့်အတွက် မှတ်သားဖွယ်ရာ အောင်မြင်မှုများကို ရရှိနေသော်လည်း စိန်ခေါ်မှုများနှင့် ဝေဖန်ထောက်ပြမှု အများ အပြားကိုလည်း တစ်ချိန်တည်း တွေ့ကြုံနေကြရပါသည်။ အဓိက ဝေဖန်ထောက်ပြကြသည့် အချက်မှာ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ၏ ထိရောက်မှုဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ်နှစ်ခု ခန့်လောက်

ကတည်းကပင် ပြုလုပ်လာခဲ့သည့် လေ့လာမှု အများအပြားသည် ဆင်းရဲမှု လျော့ချရေးအပေါ် သက်ရောက်နေသည့် အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး ၏ အခန်းကဏ္ဍကို လေ့လာနေခဲ့ကြသော်လည်း ပြီးပြည့်စုံသည့် သက်သေ အထောက်အထား အနည်းငယ်သာ ရှိခဲ့သည်။ များမကြာမှီက ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည့် သက်သေ အထောက်အထားများသည် ဆေးပညာ စမ်းသပ်ချက် နည်းလမ်း များနှင့် ဆင်တူသည့် နည်းစနစ်များကို အသုံးပြု၍ ရရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းလေ့လာမှု ပုံစံမှာ ဝန်ဆောင်မှု အသစ်တစ်ခုကို ရယူသုံးစွဲခွင့်ရှိသူများအား အလျဉ်းသင့်သလို ခွဲတမ်းချ လိုက်ပြီး နောက် ဝန်ဆောင်မှုကို ရယူသုံးစွဲနိုင်သည့် အဖွဲ့အပေါ် သက်ရောက်မှုများကို ရယူသုံးစွဲခွင့် မရှိသည့် ဒုတိယအဖွဲ့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပုံမျိုး ဖြစ်သည်။ ဤလေ့လာချက်မျိုးမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် ရလဒ်များအရ ဆင်းရဲမှု အပေါ်တွင် သက်ရောက်မှု မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

သိသာထင်ရှားသည့် အချက်မှာ ဆင်းရဲမှုမှ လွတ်မြောက်စေ နိုင်သည့် နည်းလမ်းအဖြစ် အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး တစ်ခု တည်းကိုသာ ယုံကြည်ထား၍ မရနိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် စစ်မှန်သည့် ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုကို မှန်ကန်သည့် အချိန် တစ်ခု တွင် ရရှိပါက မိသားစုများသည် အဖိုးတန် ပစ္စည်းများ ပိုင်ဆိုင် နိုင်လာမည်၊ ဝင်ငွေတိုးလာမည်၊ အဆင်ပြေပြေ သုံးစွဲနိုင်လာမည်၊ ၎င်းတို့ကြုံတွေ့လာနိုင်သည့် ဘေးအန္တရာယ်များကို မိမိဘာသာ အကောင်းဆုံး ဖြေရှင်းစီမံနိုင်လာမည် စသည့် အကျိုးကျေးဇူးများ ရှိကြောင်း ထပ်မံထွက်ပေါ်လာသည့် သက်သေသာဓက များက ဖော်ပြနေသည်။ ပြည်သူလူထုသည် မိမိတို့ ဘဝအခြေအနေကို မိမိဘာသာ ထိန်းချုပ်ကိုင်တွယ်နိုင်လာခြင်းသည် လွတ်လပ်မှု တစ်ခု တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဖော်ပြပါအချက်များသည် ကာလတန်ကြာ လေ့လာငြင်းခုံ လာခဲ့ ကြသည့် အမျိုးသမီးများ၏ ဘဝများအပေါ်တွင် သက်ရောက်မှု ရှိနေသော အသေးစားငွေရေးကြေးရေး၏ အကျိုးကျေးဇူးများနှင့် ဆက်စပ်နေပါသည်။ ကမ္ဘာ့တလွှားရှိ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်းများတွင် ငွေချေးယူသူ အများစုမှာ အမျိုးသမီးများသာ ဖြစ်နေခြင်းသည် ထူးခြားမှု တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ လေ့လာမှု တစ်ရပ် အရ အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားများထက် ၎င်းတို့၏ ဝင်ငွေကို မိသားစု အရေးအတွက် ပို၍အသုံးပြုချင်ကြပြီး ထို့ကြောင့်လည်း ငွေချေးရာတွင် အမျိုးသမီးဦးရေ များပြား နေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများကို အသုံးပြု ခွင့်ရခြင်းသည် အမျိုးသမီးများ၏ ဘဝမြှင့်တင်ရေးကို များစွာ အကျိုးပြုနေကြောင်း လေ့လာမှု အများစုက ဖော်ပြနေကြ သော်လည်း ထိုအချက်သည် အမှားအယွင်း တစ်ခုသာ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြချက်များ လည်း ရှိနေပါသည်။

အမျိုးသမီးများသည် အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများကို ရရှိကြသည့်အတွက် ငွေကို ထိန်းထိန်း သိမ်းသိမ်း ရှိလာပြီး စုဆောင်း လာနိုင်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း များမှ ဝင်ငွေရလာကြကာ မိသားစုအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်ရာတွင် ပါဝင်နိုင်လာသည်။ ၎င်းတို့ကိုယ်ပိုင် အဖိုးတန် ပစ္စည်းများကို မိသားစုနှင့် အတူပိုင်ဆိုင်နိုင် လာကြသည်။ အမျိုးသမီးများမှာ မိမိကိုယ်ကို ပိုမို တန်ဖိုးထားတတ်လာကြပြီး လွတ်လပ်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားနိုင်လာ ကြသည်။ ထိုမှ ထပ်ဆင့်၍ အမျိုးသမီးများသည် မိသားစုအတွင်းနှင့် ရပ်ရွာဒေသအတွင်း ၎င်းတို့၏ အဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်နိုင်လာပြီး ပြင်ပလှုပ်ရှားမှု များတွင်လည်း ပိုမိုပါဝင်နိုင်လာကြသည်။ သို့သော်လည်း အမျိုး သမီးများအတွက် ငွေရှာနိုင်အောင် ဖန်တီးလိုက်ခြင်းကြောင့် အခက်အခဲ အသစ်များလည်း ဖြစ်လာပါသည်။ ဘဝမြှင့်တင် လိုက်ခြင်းကြောင့် ရလာသည့် အတွေ့အကြုံများနှင့် အသစ် ထပ်တိုးလာသည့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများကို ချိန်ခွင်လျှာညှိရန် လိုအပ် လာသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ငွေချေးယူထားသည့် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်သည် ငွေပြန်ဆပ်ရန် တာဝန်ယူထားရသည့်အတွက် စိတ်ဖိစီးမှုများလာပြီးနောက် အရင်းအမြစ် တစ်ခုခုရှိ ငွေပြန်ဆပ် နိုင်ရန် ချေးယူခြင်းတို့ကြောင့် အခြားသူအပေါ် မှီခိုရကာ အကြွေး နှံ့နှစ်သည့် အခြေအနေအထိ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ လူမှု ယဉ်ကျေးမှု အရ ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဘဝမြှင့်တင်ရေး အမြင်ရှိနေသည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် မိသားစု၊ ကျားမရေးရာ စသည်နှင့် ဆိုင်သည့် ပုံသေကားချပ် သတ်မှတ်ချက်များကို စိန်ခေါ်ရန် အသင့်ရှိနေနိုင်သည့်အတွက် လူမှုရေး တင်းမာမှုများ ဖြစ်လာ နိုင်ပါသည်။

ပြည်သူ့အားလုံး ပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးအယူအဆသည် မူဝါဒ ချမှတ်သူများနှင့် ရင်းနှီးမြုပ်နှံသူများ စိတ်ဝင်စားတတ်သည့် လုပ်ငန်းမျိုးများကို ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်စေနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော် သန်းထောင်ပေါင်းများစွာသော ဆင်းရဲသား မိသားစုများ အတွက် ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအားဖြင့် လုံခြုံ စိတ်ချရသည့် ဘဝများကို တည်ဆောက်လာနိုင်ရန် အခြေခံ အုတ်မြစ် ဖြစ်လာ နိုင်ပေသည်။

၅။ မြန်မာနိုင်ငံ ၏ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်း

(က) သမိုင်းအကျဉ်း နှင့် ဥပဒေ မူဘောင်

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အသေးစားငွေရေးကြေးရေးလုပ်ငန်းသည် ၁၉၉၀ ခုနှစ်များ၏ နှောင်းပိုင်းတွင် ကုလသမဂ္ဂ ဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်

လူမှုဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေဖြင့် စတင်ခဲ့ပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်းဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သော်လည်း အခြေတည်စ အဆင့်တွင်သာ ရှိနေသေးသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရသည် နိုဝင်ဘာလ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင်မှ အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး ဆိုင်ရာ ဥပဒေကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်သူ့ အားလုံး ပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးစနစ်တစ်ခုသို့ အဆင့်မြှင့်တင်ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံ၏ မူဝါဒပန်းတိုင်များဖြစ်သည့် ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ရေးနှင့် ဆင်းရဲမှုလျှော့ချရေးတို့ကို ထိုဥပဒေအားဖြင့် ထင်ဟပ်စေရန် ရည်ရွယ်သည်။ ဤအခန်းကဏ္ဍကို စောင့်ကြည့် လေ့လာပြီး စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း သတ်မှတ်ပြဌာန်းပေးရန် မြန်မာ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့ (Myanmar Microfinance Supervisory Enterprise - MMSE) ကို ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ လက်အောက်ခံအဖွဲ့တစ်ခု အဖြစ် ဖွဲ့စည်း ခဲ့သည်။ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်း ကြီးကြပ်မှု ကော်မတီ (Microfinance Business Supervisory Committee - MBSC) သည် မူဝါဒများ ချမှတ်ရန် အတွက် ဖြစ်သည်။ လက်ရှိ ပြဌာန်းထားသော အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေသည် နိုင်ငံ တကာနှင့် ပြည်တွင်းမှ အသေးစား ငွေရေး ကြေးရေး လုပ်ငန်းများ ဤကဏ္ဍတွင် ပါဝင် လုပ်ကိုင်နိုင်စေရန် ခွင့်ပြုထားသော တစ်ခု တည်းသော ဥပဒေဖြစ်သည်။

MFI အဖွဲ့များသည် ယင်းဥပဒေအားဖြင့် ဆင်းရဲသားများကို ချေးငွေများ ပိုမို ပေးလာနိုင်ပြီး ၎င်းတို့ထံမှ အာမခံပေးမည့် စရန် ငွေကိုလည်း လက်ခံနိုင်ပါသည်။ ထိုအပြင် ငွေလွှဲငွေပို့ခြင်းနှင့် အာမခံခြင်းဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများကိုလည်း လုပ်ကိုင်နိုင်လာ ပါသည်။ သို့သော် လက်ရှိတွင် ချေးငွေနှင့် အာမခံစရန်ငွေနှင့် သက်ဆိုင်သည်ကိုသာ လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသေး သည်။ ဤဥပဒေသစ်သည် MFI အဖွဲ့များအတွက် တရားဝင် အဆင့်အတန်းတစ်ခုကို သတ်မှတ်ပေးလိုက်ပြီးနောက် အတိုးနှုန်း ကိုလည်း ထိန်းညှိသတ်မှတ် ပေးသည်။ ထို့အပြင် ငွေကြေး ဝန်ဆောင်မှုများဖြစ်သည့် ချေးငွေ၊ ငွေစုဆောင်းခြင်း၊ အာမခံထား ခြင်းနှင့် ငွေလွှဲပြောင်းခြင်းဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများကိုလည်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်လုပ်ကိုင်နိုင်လာစေသည်။ MFI အဖွဲ့ တစ်ခု တရားဝင် လိုင်စင်ရရန် လိုအပ်သည့် အဓိက အချက်များမှာ - ဥပဒေကြောင်းအရ အသိအမှတ်ပြုထားသည့် သမဝါယမ အသင်း သော်လည်းကောင်း၊ NGO သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်း ပုဂ္ဂလိကပိုင် သော်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတကာကုမ္ပဏီ (သို့) အဖွဲ့အစည်း သော်လည်းကောင်း အသင်းအဖွဲ့ မှတ်ပုံတင် ရှိသော အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ဖြစ်ရပါမည်။

ဇယား - ၂ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တရားဝင် လိုင်စင်ရ MFI တရားဝင်

ပြည်ပ NGOs	၆
ပြည်တွင်း NGOs	၁၉
သမဝါယမ အသင်းများ	၇၅
ပြည်ပ ကုမ္ပဏီ	၅
ပြည်တွင်း ကုမ္ပဏီ	၈၄
စုစုပေါင်း	၁၈၉

Source: MMSE

ငွေချေးယူသူများထံမှ စုဆောင်းငွေ/ အပ်ငွေ လက်ခံသည့် MFI အဖွဲ့ အနေဖြင့် ရင်းနှီးမတည် ငွေ အနည်းဆုံး ကျပ် ၁၅ သန်း (US\$ ၁၅,၄၁၆) ရှိရမည်။ ငွေချေးယူသူများထံမှ စုဆောင်းငွေ/ အပ်ငွေ လက်ခံမည့် MFIs အနေဖြင့် ရင်းနှီးမတည်ငွေ အနည်းဆုံး ကျပ် သန်း ၃၀ (US\$ ၃၀,၈၃၂) ရှိရပါမည်။

(ခ) ရောင်းလိုအား ကို ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်
ဇန်နဝါရီလ ၂၀၁၄ ခုနှစ် အထိ MFI အဖြစ်လုပ်ကိုင်ရန် တရားဝင် လိုင်စင်ရရှိထားသည့် အဖွဲ့ပေါင်း ၁၈၉ ဖွဲ့ရှိပါသည်။ (ဇယား - ၂ ရှု) MMSE ၏ အချက်အလက်များ အရ လက်ရှိ လိုင်စင်ရ MFI အဖွဲ့များက နိုင်ငံ အဝှမ်း ရှိ ငွေချေးယူသူ ပေါင်း ၈၀၀,၀၀၀ ကို ဝန်ဆောင်မှုပေးနေပြီး ချေးငွေပမာဏ ပေါင်း ၁၄၉ ဘီလီယံ ကျပ် (US\$ ၁၅၂သန်း) ရှိနေပါသည်။ MFI များ ဝန်ဆောင်မှု ပေးနေသည့် ငွေချေးယူသူ အများစုမှာ ရန်ကုန်၊ ဧရာဝတီ နှင့် မကွေးတိုင်းဒေသကြီးများမှ ဖြစ်ကြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယခုလက်ရှိ အချိန်အထိ အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ဝန်ဆောင်မှု အများဆုံးပေးနေသည့် အဖွဲ့ ဖြစ်သည့် PACT အဖွဲ့မှ လွဲ၍ အခြားသော MFI အဖွဲ့ များသည် ဝင်ငွေနည်းပါးသည့် ဒေသများ နှင့် ကျေးလက်ဒေသများသို့ မရောက်ရှိ နိုင်ကြသေးပါ။ မြန်မာနိုင်ငံ လယ်ယာစိုက်ပျိုးမှု ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ရေးဘဏ် (MADB) သည်လည်း

နိုင်ငံအနှံ့တွင် ဖြန့်ကျက်ထားသည့် ၎င်း၏ ဘဏ်ခွဲပေါင်း ၂၀၀ ကျော်မှ တစ်ဆင့် ပြည်သူပေါင်း ၁.၄ သန်းကို ဝန်ဆောင်မှု ပေးလျက်ရှိပြီး အဓိကအားဖြင့် လယ်သမား များကို ချေးငွေ ထောက်ပံ့ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

သမဝါယမ အဖွဲ့များသည်လည်း အသေးစားငွေရေးကြေးရေး ဝန်ဆောင်မှုကို အများအပြား ပေးနေသည့် အဖွဲ့များ ဖြစ်ကြသည်။ ဗဟို သမဝါယမအသင်း (CCS) ၏ လက်အောက်ရှိ တရားဝင် လိုင်စင်ရရှိထားသည့် MFI အဖွဲ့ပေါင်း ၇၅ ဖွဲ့မှလွဲ၍ ကျန် ငွေကြေး ဝန်ဆောင်မှုပေး သမဝါယမအဖွဲ့များမှာ ပြည်ထောင်စု ငွေစု ငွေချေးအဖွဲ့ ၏ လက်အောက်တွင် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်ပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ် အထိ ၂,၃၄၀ ဖွဲ့ ရှိခဲ့သည်။

UNCDF နှင့် LIFT တို့၏ ဘဏ္ဍာငွေ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် UNDP၏ စီမံကိန်းတစ်ခုအနေဖြင့် ဆောင်ရွက်နေသည့် "မြန်မာနိုင်ငံတွင် ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုများကို လက်လှမ်းမှီစေခြင်း ဆိုင်ရာ ကနဦး ခြေလှမ်း အစီအစဉ်(MAP)" ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအဖြစ် မြန်မာ နိုင်ငံတွင် ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှု လိုအပ်ချက် (FinScope)ကို နိုင်ငံ

အဝှမ်းရှိ အိမ်ထောင်မိသားစုပေါင်း ၅,၁၀၀ ထံမှ စစ်တမ်း ကောက်ယူခဲ့ပါသည်။

Finscope၏ အချက်အလက်များ အရ အမြတ်ရရှိရေး ဦးတည် သည့် ဘဏ်လုပ်ငန်းများသည် ချေးငွေ ကဏ္ဍ၏ ၄၄% ရှိသော ပမာဏကို ထုတ်ချေးထားသော်လည်း ယင်းငွေများကို ချေးယူ ရရှိသူများမှာ ငွေချေးယူသူစုစုပေါင်း၏ ၀.၄% သာ ရှိပါသည်။ ချေးငွေထုတ်ချေးမှုပမာဏတွင် ဒုတိယအများဆုံး ထုတ်ချေး နေသူများမှာ တရားမဝင် ငွေတိုးချေးစားနေသူများဖြစ်ပြီး ချေးငွေ ပမာဏ ၏ ၃၉% ကိုထောက်ပံ့ပေးနေကာ ငွေချေးယူသူ ၃၄% ကို ဝန်ဆောင်မှုပေးနေသည်။ ငွေချေးယူသူ အရေအတွက်နှင့် ကြည့်မည်ဆိုလျှင် MADB က ၉% ဖြင့် အများဆုံး ဖြစ်နေ သော်လည်း ချေးငွေတန်ဖိုး၏ ၂% ကိုသာ နေရာယူထားသည်။ သမဝါယမ အဖွဲ့များက ငွေချေးယူသူ ပေါင်း ၅% နှင့် အခြား MFI အဖွဲ့များက ၄% ကို ဝန်ဆောင်မှု ပေးနေသော်လည်း ချေးငွေ တန်ဖိုးတွင်မူ ၁% ထက်နည်းသည့် ပမာဏသာ ရှိသည်။

ဂ) ဝယ်လိုအား ကို ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်

Finscope ၏ အစီရင်ခံစာအရ အရွယ်ရောက်ပြီးသူ ၅၀% သည် တရားဝင် ဖြစ်စေ၊ တရားမဝင်ဖြစ်စေ ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှု ပေးနေ သူများထံမှ ဝန်ဆောင်မှုများရရှိနေကြသည်။ အရွယ်ရောက်ပြီး သူ ၏ ၃၀% သည် တရားဝင်ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုများကို အသုံးပြု နေပြီး ၂၀% ကမူ တရားမဝင် ဝန်ဆောင်မှု များကိုသာ အားကိုး နေကြရသည်။ ကျန်ရှိနေသည့် အရွယ်ရောက်ပြီးသူများ၏ ၂၆% သည် မိသားစုများ၊ သူငယ်ချင်း များထံမှ ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုကို ရယူကြပြီး အခြား ၂၄% ကမူ ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုကို လုံးလုံး အသုံးမပြုကြပေ။ ထို့အပြင် ကျေးလက်ဒေသ၏ ငွေကြေး ဝန်ဆောင်မှု အသုံးပြုမှုသည် ၅၃% ရှိနေပြီး မြို့ပြတွင်မူ ၄၅% သာရှိနေသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသက ဝန်ဆောင်မှု အသုံးပြုမှု ပို များနေပြီး ဤအချက်သည် အခြား ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများရှိ ပုံစံနှင့် ကွာခြားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

တရားမဝင်ချေးငွားနေကြသည့် ချေးငွေပမာဏသည် ၃.၅ မှ ၅.၄ ထရီလီယံ ကျပ်ရှိနေပြီး ငွေချေးသူပေါင်း ၉.၂ သန်း ခန့်ရှိနေ ကြောင်း (ဝယ်လိုအားကို ကိုယ်စားပြုသည့်အချက်ဖြင့်) တွက်ချက် ရရှိထားသည်။ နိုင်ငံတကာတွင် ပြဌာန်းထားသည့် ငွေကြေး ဝန်ဆောင်မှုရရှိခြင်းဆိုင်ရာမူဝါဒများကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက ၎င်းတို့ ရည်ရွယ်သည့်လူထုမျိုးမှာ တစ်ရက်ဝင်ငွေ အများဆုံး ၁၅ ဒေါ်လာ ခန့် ရရှိသူများဖြစ်ရာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရွယ်ရောက်ပြီးသူ လူဦးရေ၏ ၇၅% ကို အားလုံးပါဝင် နိုင်သည့် ငွေကြေးမူဝါဒများ ၏ ဦးတည်ချေးကွက်အဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ပေမည်။

၆။ လက်ရှိ မူဝါဒ နှင့် သက်ဆိုင်သည့် စိန်ခေါ်ချက်များ/အတားအဆီးများ

အသေးစားငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေသည် လုပ်သာ ကိုင်သာသော မူဘောင်များ ချမှတ် ပေးလိုက်ပြီးဖြစ်သော်လည်း စည်းမျဉ်းများ၏ အချို့အချက်များက (အတိုးနှုန်းကန့်သတ်ချက်၊ ချေးငွေပမာဏ ကန့်သတ်ချက် နှင့် ရင်းနှီးငွေ ရရှိနိုင်ခြင်း စသည်) အဓိက ဦးစားပေး ဖြစ်သည့် ကျေးလက်နှင့် လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေး ကဏ္ဍသို့ ချေးငွေများ တိုးချဲ့ ချေးငွားမှုကို အတားအဆီး ဖြစ်နေပါ သေးသည်။

- ချေးငွေအတွက် အတိုးနှုန်း သတ်မှတ်ချက်နှင့် ချေးငွေနှင့် အပ်ငွေတို့၏ အတိုးနှုန်းတို့အကြား ကွာခြားချက် နည်းပါး လွန်းခြင်းက ကျေးလက်ဒေသများတွင် ဝန်ဆောင်မှုများကို ရေရှည် တိုးချဲ့ပေးအပ်နိုင်ရေးကို အခက်အခဲ ဖြစ်နေစေသည်။ လူဦးရေ နည်းပါးခြင်း၊ ငွေချေးသူများ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဝေးလံ သည့် နေရာများတွင် နေထိုင်ကြခြင်း၊ အခြေခံ အဆောက် အအုံများ မကောင်းမွန်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ကျေးလက်နေ ပြည်သူလူထုထံသို့ ဝန်ဆောင်မှုများ ရောက်ရှိရန် ခက်ခဲနေပြီး ဝန်ဆောင်မှုအတွက် လုပ်ငန်းကုန်ကျစရိတ်သည်လည်း မြို့ပြ ထက် ပိုမိုကုန်ကျနိုင်ပေသည်။
- များမကြာမီကပင် MFI များထံ လာရောက် ငွေချေးသူများ အတွက် ချေးငွေပမာဏကို အများဆုံး ၅၀၀,၀၀၀ ကျပ်အဖြစ် MMS Eက သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးကို ဆင်းရဲမှုလျော့ချရေးအတွက် ဦးတည်သည့် မူဝါဒ အမြင်များဖြင့် ဦးစားပေးရှုမြင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤမျှနည်းပါးသည့် ချေးငွေပမာဏဖြင့် ကန့်သတ် လိုက်ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲမှု အပေါ်သက်ရောက်မှု၊ လက်လှမ်းမီ နိုင်ခြင်းနှင့် အသေးစားငွေရေးကြေးရေး လုပ်ငန်း၏ ရေရှည် တည်တံ့ ခိုင်မြဲမှုတို့ကို လျော့ပါးသွားစေနိုင်သည်။ ချေးငွေ ပမာဏကို ကန့်သတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် အချိန်ကြာလာသည်နှင့် အမျှ MFI များမှနေ၍ ချေးငွေပမာဏ အများအပြားကို ထုတ်ချေးလာနိုင်သည့် ငွေချေးယူသူများကို ဖယ်ထုတ်သည့် အလားဖြစ်နိုင်ပြီး အသေးစား၊ အလတ်စား လုပ်ငန်းများ ကိုလည်း ဘေးဖယ်လိုက်သည့်အလား ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ ထို ငွေချေးယူသူများသည် ဝင်ငွေနည်းသည့်သူများဖြစ်သည့် အပြင် ချေးငွေရနိုင်သည့် တရားဝင်အရင်းအမြစ်များကို သုံးစွဲ ခွင့်လုံးဝ မရသူများ (သို့) အနည်းငယ်မျှသာ သုံးစွဲနိုင်သူများ ဖြစ်ကြ

ပါသည်။ ချေးငွေ ပမာဏ ကန့်သတ်ချက်ကြောင့် ဖြစ်လာနိုင်သည့် ဒုတိယသက်ရောက်မှုမှာ MFI လုပ်ငန်းများ ဟန်ချက်ပျက်စေခြင်း ဖြစ်သည်။ အများဆုံးချေးပေးရမည့် ငွေပမာဏနည်းလွန်းသည့်အခါတွင် MFI များသည် ကုန်ကျစရိတ် ပိုများတတ်သော ပမာဏနည်းပါးသည့် ချေးငွေနှင့် ကုန်ကျစရိတ် ပိုသက်သာတတ်သော ပမာဏများသည့် ချေးငွေတို့အကြား ဟန်ချက်ညီရန် (အပြန်အလှန်ပေးသည့် ထောက်ပံ့ကြေးဖြင့်) ထိန်းထားနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းများ ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။ ထိုအခါ MFI လုပ်ငန်းများ၏ အကျိုးအမြတ်၊ ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲမှု နှင့် ရေရှည်တွင် ငွေချေးယူသူများကို ဝန်ဆောင်မှုပေးနိုင်စွမ်း တို့အပေါ် သက်ရောက်လာနိုင်သည်။ နိုင်ငံတကာတွင် ကျင့်သုံးနေသည့် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုမှာ ဆင်းရဲသည့် ငွေချေးယူသူများကို အဓိကထား ထိန်းသိမ်းထားသည့် MFI အဖွဲ့များ၏ လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံကြည့်ပြီး ရှိနေသည့် ပျမ်းမျှ ချေးငွေပမာဏ အပေါ်တွင်သာ ကန့်သတ်ပြဌာန်းခြင်းဖြစ်ကာ ပျမ်းမျှပမာဏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပြောင်းလွယ် ပြင်လွယ်လည်း ပြုလုပ်နိုင်သည်။

- ယခုလက်ရှိတွင် MFI အဖွဲ့များသည် ရင်းနှီးငွေကို မြှင့်တင်ရန် အခက်အခဲရှိကြပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ နိုင်ငံတကာ ရင်းနှီးငွေနှင့် ပြည်တွင်း ရင်းနှီးငွေ နှစ်မျိုးလုံးကို အခြေခံပြီး ကြီးကြပ် ကန့်သတ်ချက်များနှင့် စည်းမျဉ်းများကို သတ်မှတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်။ အာမခံ စရန်ငွေရယူသည့် MFI အဖွဲ့များသည်လည်း ထိုအပ်ငွေ/စုဆောင်းငွေကို ချေးငွေအဖြစ် ပြန်လည် အသုံးပြုရန် ကန့်သတ်ချက်များ ရှိနေသည်။ အာမခံငွေ အတွက်သတ်မှတ်ထားသည့် အနည်းဆုံး ဖြစ်ရမည့် အတိုးနှုန်းကြောင့် ဤငွေကို ရင်းနှီးငွေအဖြစ် အသုံးပြုရန်လည်း ကုန်ကျစရိတ်များနေသည်။ လက်ကျန်ငွေ အနည်းငယ်သာ ကျန်ရှိသည့် ငွေစုစာရင်းပေါင်းများစွာကို စိစစ်နေခြင်းကြောင့် ကုန်ကျမည့် လုပ်ငန်းသုံးစရိတ်ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစား ရပါမည်။
- အထူးသဖြင့် အပ်ငွေ/စုဆောင်းငွေ ယူသည့် MFI များအတွက် အနည်းဆုံးရင်းနှီးငွေ လိုအပ်ချက်မှာ အလွန်နည်းနေသည်။ နိုင်ငံတကာတွင် အသေးစားငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကျင့်သုံးနေသည့် နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုအရ အပ်ငွေ/စုဆောင်းငွေအပ်နှံသူကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ရန် MFI အဖွဲ့များသည် ငွေကြေး အလုံအလောက်နှင့် အကြွေး ကင်းရှင်းသည့်

အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ကြောင်း သေချာစေရန် တိကျသည့် စည်းမျဉ်းများ၊ ကြီးကြပ်မှုများ ရှိသင့်ပါသည်။ ထိုသို့ အဖွဲ့အစည်း တစ်ခု (သို့) တစ်ခု ထက်ပိုပြီး ကျွမ်းကျင်မှု ဤကဏ္ဍရပ်တစ်ခုလုံး အပေါ်တွင်လည်း ကြီးမားလှသည့် အပျက်အစီးများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။

၇။ အကြံပြုချက်များ

အောက်ဖော်ပြပါ အချက်များသည် ဤကဏ္ဍ ကို ပိုမိုကောင်းမွန်စေရန် အချို့ အရေးကြီးသည့်အချက်များကိုသာ အကျဉ်းမျှ အကြံပြုထားခြင်းဖြစ်ပြီး ပိုမိုအသေးစိတ်ကျသည့် အကြံပြုချက်များကို ထပ်မံလေ့လာလိုပါက လေ့လာနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် MAP မြန်မာ ကနဦးခြေလှမ်း အစီအစဉ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပြည်သူ့အားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေရေးကြေးရေး ကဏ္ဍဖြစ်လာစေမည့် လုပ်ငန်းစီမံချက်နှင့် လမ်းပြမြေပုံကို ဖြစ်ပေါ်လာစေလိုခြင်းဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ယခု ပြည်သူ့အများကို ချပြနေသည့် မူဝါဒ ရည်မှန်းချက်များနှင့် တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်လာသည့် လူတန်းစားအားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေး ကဏ္ဍ အယူအဆတို့ အကြား ချိတ်ဆက်ပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

- **မူဝါဒ** - လူတန်းစားအားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးကဏ္ဍ တစ်ရပ်ဖြစ်လာရေးကို မနှောင့်နှေးစေပဲ အထူးသဖြင့် ကျေးလက်နှင့် ဝေးလံခေါင်သီသည့် ဒေသများသို့ ရောက်ရှိနိုင်သည့် ဝန်ဆောင်မှု ဖြစ်စေရေးအတွက် ယခုလက်ရှိ ရှိနေသည့် ဥပဒေများနှင့် စည်းမျဉ်းများကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရန် လိုအပ်ပြီး ပြုပြင်သင့်သည်များကို ပြုပြင်ရပါမည်။ ဤ အခန်းကဏ္ဍကို တိုးတက်လာစေရန် တွန်းအားပေးနိုင်သည့် မှန်မှန်ကန်ကန် ချင့်ချိန်ထားသည့် ကြီးစားအားထုတ်ချက်များဖြင့် ပြည်သူ့အားလုံး ပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးကဏ္ဍ တစ်ရပ်ဖြစ်လာရေးသို့ မြှင့်တင်လုပ်ဆောင်သင့်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် လူတန်းစားအားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးကဏ္ဍ ဖြစ်လာစေရန် ကျယ်ပြန့်သည့် မူဝါဒများကို ချမှတ်ပြီးနောက် ရည်ရွယ်ချက်များ၊ ကတိကဝတ်များဖြင့် အကျိုးရှိသည့် လက်တွေ့အကောင်အဖော်ရာ လုပ်ငန်းစဉ်တိုင်အောင် လုပ်ဆောင်သွားသင့်ပါသည်။
- **စွမ်းဆောင်ရည် တိုးမြှင့်ခြင်း** - မြန်မာနိုင်ငံတွင် အဓိက လိုအပ်နေသည့် အရာမှာ လူ့စွမ်းအားအရင်း အမြစ်များကို နည်းပညာဆိုင်ရာ အကူအညီများ၊ သင်တန်းများ

ပြုလုပ်ရယူ၍ စွမ်းဆောင်ရည် တိုးမြှင့်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ရေရှည်တွင် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သည့် ပြည်သူ့အားလုံး ပါဝင်နိုင်သည့် ငွေကြေးကဏ္ဍ တစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ရန် စောင့်ကြည့်လေ့လာနိုင်သည်။ စည်းမျဉ်းများ ချမှတ်နိုင်သည့် စွမ်းဆောင်ရည်ရှိသူများနှင့် ရေရှည် တည်တံ့ခိုင်သည့် ဝန်ဆောင်မှု ထပ်ဆင့် ဖြန့်ဝေပေးသူများ ထွက်ပေါ်လာရန် အထောက်အကူ ဖြစ်စေပါမည်။

- **ရင်းနှီးငွေ အတွက် ဆွဲဆောင်မှုများ** - ဈေးကွက်ဖန်တီးမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတို့ကို အဟန့်အတားဖြစ်စေသည့် လက်ရှိ အတားအဆီးများကို ကျော်လွှားရန် အရင်းအနှီးများနှင့် ထိရောက်သည့် ငွေကြေးကဏ္ဍဆိုင်ရာ ဆွဲဆောင်မှုများလိုအပ်ပါသည်။ သို့မှသာ ရင်းနှီးငွေအတွက် ထောက်ပံ့မှုများ ကို ပိုမိုတိုးမြှင့်နိုင်ပါ လိမ့်မည်။ ထိုဆွဲဆောင်မှုများတွင် ပါးနပ်စွာဖြင့် သတ်မှတ် ရည်မှန်းထားသည့် ထောက်ပံ့ကြေးငွေများ နှင့် ရေရှည်အတွက် ရည်ရွယ်သည့် စိတ်ရှည်စွာ စောင့်ဆိုင်းရယူမည့် ရင်းနှီးငွေများ ပါဝင်ပါသည်။
- **သုတေသန နှင့် သတင်းအချက်အလက်များ** - မြန်မာနိုင်ငံရှိ ငွေကြေးကဏ္ဍတွင် ပြည်သူ့အားလုံး ပါဝင်နိုင်ပါမည်နည်း ဟူသည့်အချက်နှင့် ပတ်သက်သည့် ရောင်းလိုအား၊ ဝယ်လိုအား ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို MAP လုပ်ငန်းစဉ်များကြောင့် ပိုမိုမြင်သာ နားလည်နိုင်လာပါမည်။ သို့သော်လည်း မထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည့် ဈေးကွက် အပိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မသိရှိရသေးသည်များ အများအပြားရှိနေပြီး သုတေသနများ ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်နေပါသည်။ ယခုအခါတွင် ငွေကြေးကဏ္ဍရပ်သည်ပုံမှန်အားဖြင့်လည်ပတ်နေသော်လည်း အသေးစား ငွေရေးကြေးရေး ကဏ္ဍရပ်သည် အလျှင်အမြန် ပြောင်းလဲနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် မူဝါဒချမှတ်မည့်သူများ၊ ဤကဏ္ဍကို စိတ်ဝင်တစား ပါဝင်နေကြသူများအတွက် နောက်ဆုံးရ သတင်းအချက်အလက်များ ကို အမြဲမပြတ် ရယူနေနိုင်စေမည့် ထိရောက်မှုရှိသည့် နည်းစနစ် များ ရှိရန် အရေးကြီးလှသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်စဉ်များအတွင်း အသေးစား ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ပြည်သူ့အားလုံးပါဝင်နိုင်သည့် ငွေရေးကြေးရေးကဏ္ဍကို ဦးစားပေး မူဝါဒအဖြစ် နိုင်ငံတော်အစိုးရက သတ်မှတ်ထားသည်။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း ဤကဏ္ဍ နှစ်ရပ်သည် ဆင်းရဲသားပြည်သူလူထုများအတွက် လွတ်မြောက်ရာထွက်ပေါက် တံခါး မဖြစ်နိုင်သော်လည်း ၎င်းတို့၏ ဘဝများကို ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ စီမံလာနိုင်ရန် အတွက် အဓိက အခန်းကဏ္ဍမှနေ၍ ပံ့ပိုးကူညီပေးနိုင်ပါသည်။ ဤနည်းလမ်းများဖြင့် ကျွမ်းကျင်မှုဆိုင်ရာသင်တန်းများ၊ ဈေးကွက်ကို ထိတွေ့နိုင်မှု၊ အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းများနှင့် အခြေခံ အဆောက်အအုံများ တိုးတက်လာစေရန် အုတ်မြစ်ချပေးပြီးနောက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုလျှော့ချရေးကို တစ်နိုင်လုံးအတိုင်းအတာဖြင့် ကျယ်ပြန့်စွာ လုပ်ကိုင်ရန် အခွင့်အလမ်း ကို ဖန်တီးပေးနိုင်ပါသည်။

References and Further Reading

Ardic, Oya Pinar, Kathryn Imboden & Alexia Latortue. 2013. "Financial Access 2012: Getting to a More Comprehensive Picture." Washington DC: CGAP and The World Bank Group.

Chamberlain, Doubell, et. al. 2013. "Making Access Possible: Myanmar Country Diagnostic Report". Unpublished draft. Cape Town: Cenfri.

Collins, Daryl, Jonathan Morduch, Stuart Rutherford & Orlanda Ruthven. 2009. "Portfolios of the Poor: How the World's Poor Live on \$2 a Day." Princeton, NJ: Princeton University Press.

Christen, Robert Peck, Kate Lauer, Timothy Lyman & Richard Rosenberg. 2012. "A Guide to Regulation and Supervision of Microfinance: Consensus Guidelines." Washington, D.C.: CGAP.

Duflos, Eric, Paul Lichtenburg, Linda Ren, Li Yan Chen. 2013. "Microfinance in Myanmar: Sector Assessment." Brief. Washington, D.C.: IFC and CGAP

El-Zoghbi, Mayada, and Meritxell Martinez. 2011. "Measuring Changes in Client Lives through Microfinance." Brief. Washington, D.C.: CGAP.

Kulkarni, Vani S. 2011. "Women's empowerment and microfinance: An Asian perspective study". Occasional Paper 13. Rome: IFAD.

Littlefield, Elizabeth, Syed M. Hashemi & Jonathan Morduch. 2003. "Is Microfinance an Effective Strategy to Reach the Millennium Development Goals?" CGAP Focus Note 24. Washington, D.C.: CGAP.

Morduch, Jonathan. 2014. "How Microfinance Really Works." Milken Institute Review. Santa Monica: Milken Institute.

Roodman, David. 2012. "Due Diligence: An Impertinent Inquiry into Microfinance." Washington, DC: Center for Global Development.

Rutherford, Stuart. 2000. "The Poor and Their Money." New Delhi: Oxford University Press.

Disclaimer:

The opinions of the authors do not necessarily reflect the institutional views of UNDP or UNCDF, or those of the Editorial Board of the Issues Brief.

For more information:
UNDP Myanmar

www.mm.undp.org; www.facebook.com/UndpMyanmar; twitter.com/UNDP_Myanmar
UNCDF

www.uncdf.org; www.facebook.com/UNCDF; twitter.com/UNCDF